

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. Westermann, at for mig staaer det saadan, at dersom et Mindretal paa Færøerne har eet Skøn, og et Flertal har et andet Skøn, saa bøjer jeg mig for Flertallets Skøn. Jeg mener, at ogsaa Rigsdagen maa tage Hensyn til det, at den færøske Befolkning selv maa bestemme i sine Sager i saa vidt et Omfang, som det er gørligt. Det er et Skøn, her er Tale om, og selv om det ærede Medlem tillægger et Mindretals Skøn paa Færøerne større Vægt end Flertallets, kan han ikke forlange, at vi andre skal have samme Opfattelse. Jeg er ogsaa overbevist om, at det ærede Medlem vil blive skuffet, hvis han tror, at hans Argumentation her skulde have gjort et saa overvældende Indtryk paa Kirkeministeren, at han skulde have faaet en anden Opfattelse efter Debatten her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Samuelson har Ordet for en kort Bemærkning.

Samuelson: Da Forslaget var til Behandling i Lagtinget 1935, var Stillingen den, at 13 Medlemmer stemte for, og at 8 undlod at stemme, de vilde ikke være med. Det har aldrig været saadan, at de 10, som der var Tale om, har været med til at stemme om det Lovforslag, der her foreligger. De har været med til at stemme om et andet Forslag, det indrømmer jeg, og jeg antager ogsaa, at hvis dette Lovforslag nu sendes op til Lagtinget, vil Stillingen være den, at 14 vil stemme for, og at 10 vil undlade at stemme eller stemme imod. Jeg skal sige det, som det er. Men jeg tror, at de, der er imod det, er imod det af politiske Grunde, og det har jeg ogsaa forklaret, idet jeg har sagt, at en af dem, der har været imod Lovforslaget, har kunnet tænke sig under visse Omstændigheder at stemme for det.

Det ærede Medlem Hr. Westermann spurgte mig, om jeg mener, at Almenvellet kræver, at samtlige Præstegaarde sælges med det samme. Første Gang jeg havde Ordet her i Dag, forklarede jeg, hvorfor det er nødvendigt at sælge paa alle Øerne; fordi man ikke kan faa Færingerne til at flytte fra den ene Ø til den anden alene for at faa et Stykke Jord, hvorpaa de kan holde en Ko; det er umuligt. Paa den anden Side er det maaske mere vanskeligt at sige, om det er nødvendigt, naar man tager en enkelt Ø, at sælge alle Præstegaardsjorder paa samme Ø. Men jeg er ikke i Tvivl om, at i samme Øjeblik man ud-

parcellerer disse Gaarde, vil det vise sig, at der er Ansøgere til hver enkelt Parcel paa hver eneste Ø.

Jeg har kun sagt, at det ærede Medlem Hr. Westermann i Diskussionen i Fjor har udtalt, at han har været 10 Maaneder paa Færøerne uden at have erhvervet sig større Indsigt i Landbruget; skønt han gjorde sig Umage. Det er det, jeg har sagt.

Det ærede Medlem mener, at det vilde være naturligt, at Præsterne havde Lov til at sælge. Jeg mener, det vilde være det værste af alt, for Præsterne skifter jo ret ofte, eftersom de faar Embede hernede. Det vilde være helt galt at overlade det til dem selv, og det behøver man heller ikke. Jorden er jo Statens.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg skulde have sagt, at jeg intet havde faaet ud af min Rejse, skal jeg kun sige, at dette har jeg bestridt. Hvad angaar Paastanden om, at Udvalgets paatænkte Rejse til Færøerne blev til intet paa Grund af den citerede Udtalelse af mig, vil jeg gerne bede den højtærede Landbrugsminister ulejlig sig med at afkræfte denne Paastand.

Med Hensyn til det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag Nr. 10, som det ærede Medlem her drog frem, er det afgørende for mig, som jeg allerede har sagt, at det ikke paa nogen Maade forringer vor Modstand mod Bestemmelsen; at man overlader det til en Myndighed, som ikke har Ejendomsretten til Præstegaardene, at afgøre, hvorvidt der overhovedet skal søges Appel. Det maa være den, som har Ejendomsretten, der bestemmer, hvorvidt der skal gøres Brug af Appelretten.

Det ærede Medlem sammenligner stadig denne Ekspropriation af Præstegaardene med Trøloven af 1894. Jeg har hævdet, at for de Jorder, Trøloven tog Sigte paa, var der ikke nogen Tvivl med Hensyn til Ejendomsretten; det var ganske uomtvisteligt, at Ejendomsretten var Statens, medens noget andet er Tilfældet her. Ifølge Trøloven blev der ogsaa givet de paagældende en Erstatning for den Del, de afgav. Men naar Forholdet ligger saaledes, at det kan være Tvivl underkastet — og det maa dog enhver erkende —, hvem der har Ejendomsretten, lad os saa udsætte Gennemførelsen af dette Lovforslag, indtil det bliver konstateret, om det er Staten eller Kirken,